

Antwerp Symphony Orchestra o.l.v. Axel Kober met Anja Kampe sopraan, Stuart Skelton tenor en Ante Jerkunica bas. Muziekgebouw Eindhoven, 26 april 2026

Richard Wagner, we kennen hem in Eindhoven niet zo goed. In Nederland hebben alleen het Concertgebouw in Amsterdam en de Nederlandse opera iets wat op een Wagnertraditie lijkt. Wagner vraagt om een zeer groot orkest en een grote zaal met een ruime akoestiek. Alleen al om praktische redenen klinkt Wagner niet vaak in de gemiddelde concertzaal.

Het Antwerp Symphony Orchestra kwam met de eerste akte uit *Die Walküre*, een zeventig minuten durend deel dat wel vaker los van het grote geheel wordt uitgevoerd. De eerste drie rijen stoelen waren verwijderd om plaats te maken voor een groter podium. We hadden het genoeg van maar liefst zes harpen en een uitgebreide (koper)blazersbezetting én, het grootste plezier, van drie uitgesproken Wagnersolisten, lees: zangers met stevige stembanden. De kunst van het Wagner-zingen is om je stem te sparen en tegelijkertijd alles te geven wat erin zit. Die kunst beheersten sopraan Anja Kampe, tenor Stuart Skelton en bas Ante Jerkunica uitstekend. Heerlijk om zoveel pk's te horen verpakt in schoonheid, zoveel kracht vermomd in gevoeligheid. Met name de sopraan en de bas maakten indruk met hun over de hele linie beschikbare stem, de bas uitzonderlijk diep, de sopraan met grootse, goed geplaatste helderheid. Ook de (helden)tenor had zijn fraaie momenten, maar zong hier en daar wat gemakzuchtig. Tel daarbij op een orkest dat alles geeft en onder leiding van Axel Kober zowel zelfstandig als dienend speelde, en Wagner smaakt naar meer.

Het geroep en gefluit en het vele terugkomen na afloop was wat overdreven, ook vanwege het feit dat we na een dik uur alweer buiten stonden. Jammer dat er niet ook nog een 'Vorspiel' uit een andere Wagner-opera klonk. En jammer ook dat de tekst niet werd geprojecteerd. De beleving zou daarmee nog intenser zijn geweest.

Marjolijn Sengers